

det være mere naturligt, men det Andet er aabenbart en Fremgangsmaade, der ikke stemmer med disse Bryggeriers hele Anlæg. Og af dette Exempel vil man ogsaa se, hvilken indgribende Betydning dette Spørgsmaal om Godtgjørelsens Fastsettelse vil have for de paagjældende Bryggere, naar Tølen er om, at de skulle have Godtgjørelse for den Stat, der er erlagt af Maltet, som er anvendt til de $\frac{4}{5}$ af det paagjældende Øl, medens de derimod kun skal være Stat af det, der anvendes til den ene Femtedel. Det maatte altsaa for Udvalget stille sig som en vigtig og betydningsfuld Opgave fuldt ud at faae klaret dette Spørgsmaal, hvorledes Udredelsen af Godtgjørelsen skulde ordnes, dels af et socialpolitisk Hensyn, thi hvis denne Godtgjørelse ikke bliver ydet fuldt ud, vil man jo ad en Omvei lægge Stat paa det Hvidtøl, man ikke direkte vil beskaffe, og dernæst i Bryggernes Interesse, for at ikke Fastsettelsen deraf skulde begunstige eller skade den Æne i Konkurrencen med den Anden, naar de ikke hver fik fuldt ud deres Erstatning. Derigennem vilde man skabe en Tilstand, som begunstiger den Æne paa den Andens Befordring. Altsaa, ogsaa i Næringsens Interesse maatte der træffes fuld Afgjørelse paa dette Punkt, og dertil kommer jo saa den finansielle Interesse i, at der drages Omhu for, at der ikke bliver angivet flere Tønder til Statgodtgjørelse, end der virkelig er udført, og naar Tølen er om saadanne Kvantiteter som 50,000 Tdr., af hvilke maaske adskillige ere udførte i halve eller Fjerdedels-Tønder, vil man ogsaa see, at denne Kontrol maatte blive alvorlig og omhyggelig. Fastsettelsen af Godtgjørelsen maatte derhos være saa meget vanskeliggere, som der ikke bruges samme Kvantum Malt til alt Slags Øl. Efter hvad der er opgivet os, bryggedes der i et Bryggeri fire forskellige Arter Hvidtøl. Der brygges Hvidtøl, hvortil der anvendes meget forskellige Kvantiteter Malt; til nogle brugtes der 30—40—50 Pd. pr. Tønde, saa at det gik op i Nærheden af bairisk Øl, til andet derimod maaske neppe engang det Halve. Hvorledes skulde Godtgjørelsen nu fastsettes for disse forskellige Arter Øl, tilmed naar der dertil i de forskellige Bryggerier brugtes saa forskellige Kvaliteter? Det stod for os som mindre overkommeligt, og vi maatte derfor spørge hos Ministeriet, hvorledes det havde tænkt sig dette Forhold ordnet, saa at Bryggernes Interesser vare betryggede, og paa den anden Side ogsaa Statskassens Interesser i Henseende til Kontrollen. Som udtalt i Betænkningen, var imidlertid det Svar, vi fik, ikke tilfredsstillende for os, idet vi i det Hele taget nærmest fik det Ind-

tryk, at Ministeriets Opfattelse var den, at de Forhold vilde nok kunne klæres; naar man først havde Løven, saa vilde man nok komme ud af det og faae en tilfredsstillende Ordning af disse Punkter. Det var en Betragtning, Udvalget imidlertid ikke kunde gaa med til; vi mente, at af Hensyn til den store pekuniære Interesse, dette Punkt frembød for Bryggerne, og de Vanskeligheder, det frembød, maatte man netop iforveien være paa det Reue med, at her kunde tilvejebringes en tilfredsstillende og betryggende Ordning, som Betingelse for, at vi kunde gaa ind paa Lovforslaget, og da vi ikke fandt, at den forelaa, idet vi ikke saaledes kunde voldgive Bryggerne til den administrative Afgjørelse, var dermed ogsaa egentlig Muligheden for vor Tilslutning til Lovforslaget foreløbig bortfaldet. Jeg vil blot tilføje, at naar vi sige, at vi ikke kunde overlade det til administrativ Fastsettelse, er det ingenlunde et Udtryk for, at Administrationen ikke skulde udvise al mulig Humanitet og Hensynsfuldhed, men naar vi stille os paa Bryggernes Standpunkt, antage vi, at de vilde føle sig bedre betryggede ved at have en positiv Norm end ved at være afhængige af, om vedkommende Ministerium vil behandle dem hensynsfuldt og human, selv om de have den fuldeste Tillid til, at dette for Dieblivet vil ske. Da vi altsaa paa dette Punkt ikke kunde finde Lovforslaget tilfredsstillende, maatte vi ty til den Veiledning, som var givet os i den af Thinget ifjor vedtagne Dagsorden, som jo principalt lød paa at opfordre Regeringen til at udarbejde et Lovforslag om en Ølstat, hvorved denne i Henshold til de i Udvalgets Betænkning fremførte Anstuelser lagdes paa det færdige Produkt, eventuelt paa Arten, og det var da den Veil, som altsaa var os anvist ved den af Thinget vedtagne Beslutning.

Som et Incidenspunkt under Forhandlingerne fremkom saa paa dette Punkt det Forslag til en Lov om Ølstat paa alt Øl, som er optaget som Bilag 2, udarbejdet af et æret Medlem af Udvalget. Vi have i Betænkningen omtalt den Hovedgrund, som bevægede os til ikke at slutte os til denne Tanke, der iøvrigt ogsaa var fuldstændig ny, da man hidtil almindeligt er gaaet ud fra, at kun det stærke Øl skal beskattes, og vi ere ikke gaaede nærmere ind paa Forslaget, idet vi mente, at det under de givne Omstændigheder ikke var gennemførligt. Iøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at der ogsaa er blevet fremført forskellige andre Betragtninger med Hensyn til dette Forslag. Saaledes indskrænker det sig jo og maa ogsaa naturlig indskrænke sig til kun at omfatte Beskatningen af det Øl, som tilberedes til